

—Τὴν προσεχὴ Κυριακὴν (Ὁκτωβρίου 2) ὥραν 10 π. μ. γίνεται εἰς τὸ κατὰστῆμα τοῦ Πανεπιστημίου ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ νέου Πρυτάνεως.

—Ἀναφέρουμεν ἐν συνόψει τὰς παρρηγοτέρας τῶν εἰδησεων τῆς Εὐρώπης, ὅσας διαλαμβάνουσιν αἱ κομισθεῖσαι Ἐφημερίδες διὰ τῶν τελευταίων ἀτμοπλοίων τῆς 26 καὶ 27 Ἰουλίου.

ΟΥΓΓΡΙΚΑ. Εἰς Βιέννην ἐξακολουθοῦσιν αἱ περὶ διοργανώσεως τῆς Οὐγγαρίας διασκέψεις, ὑπὸ τὴν ἄμεσον προεδρείαν τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωσήφ. Οἱ κυρίως λαμβάνοντες μέρος εἰς τὰ συμβούλια ταῦτά εἰσιν οἱ στρατάρχαι Ραδετσκι, Σλίκ, Γέλλας, Λυόου, Ἔς, ὁ στρατάρχης Ματσουκίλκ, ὁ Πατριάρχης τῶν Σέρβων, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος καὶ ἄλλοι τινὲς διάσημοι ἄνδρες. Ἐπιμένοντο ἐπίσης καὶ οἱ πρίγκιψ Βίντισγκραϊτς καὶ ὁ στρατάρχης Στούρμερ.

—Τὰ ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως λαμβανόμενα μέτρα ἀπέναντι τοῦ Οὐγγρικοῦ στρατοῦ ἀποδεικνύουσιν ἀρκούντως τὸν σκοπὸν αὐτῆς, ὡς προθεμένης νὰ ἀναιρέσῃ ἀπὸ τὸν ὑπὸ τῶν Ρώσων ὑποταχθέντα τόπον τοὺς ἐθνικοὺς αὐτοῦ θεσμούς, παρειαγούσα αὐτὸν διὰ τῆς βίας εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Κράτους. Τοιαύτη εἶναι ἡ ὑπὸ τῶν διαδόχων τοῦ Μετερνίχου συλληφθεῖσα ἰδέα. Ἀπαντῶντες οἱ Οὐγγροὶ στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ συνταγματάρχου κατατάσσονται ὡς ἄπλοὶ στρατιῶται εἰς τὸν Αὐστριακὸν στρατὸν. Δὲν θέλουσι πλέον ὑπάρχει Οὐγγρικά συντάγματα, ἀλλὰ μόνον στρατὸς Αὐστριακός, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ὁποῦ θέλουσι λαμβάνεσθαι μεταξὺ τῶν Γερμανῶν. Ἐξ ὅλων τῶν Αὐστριακῶν ἐπαρχιῶν, μόνον οἱ Σάβωνες τῆς Τρανσυλβανίας θέλουσι διατηρήσει τοὺς ἐθνικοὺς τῶν θεσμούς.

—Εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν θέλει πλέον ὑπάρχει Ρωσικὴ φρουρά. Κατὰ διαταγὴν τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου, ἅπας ὁ ἐν Οὐγγαρίᾳ στρατὸς αὐτοῦ διετάχθη, περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἰουλίου, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ Αὐστριακὰ μεθόρια. Ὅλον τὸ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Τσεοδάγεφ στρατιωτικὸν σῶμα, συγκείμενον ὑπὸ 60,000 περίπου ἀνδρῶν, θέλει διαβῆ διὰ τοῦ Δέμβεργ.

—Ἀναγινώσκουμεν εἰς τὸ ἑσπερινὸν φύλλον τοῦ Λούδ τὴν ἐπομένην σπουδαίαν εἰδήσιν.

«Βιέννη, 29 Ἰουλίου. Ἐγγράφον ἐπίσημον τοῦ στρατηγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ Λυόου, γραφὲν τὴν 9 ὥραν μ. μ. τῆς 27 τ. μ. ἐκ τοῦ ἐν Ἀκς στρατηγείου του, ἀναγγέλλει τὴν παράδοσιν τοῦ φρουρίου τοῦ Κομόν.

Οἱ ὅροι δὲ τῆς παραδόσεως τῆς φρουρᾶς τοῦ φρουρίου τούτου εἰσιν, ὡς λέγουσι, οἱ αὐτοὶ, οὓς ὁ στρατάρχης Ραδετσκις παρεγώρησεν εἰς τὴν πόλιν τῆς Βενετίας.

ΡΩΣΙΚΑ. Ἡ Ἐφημερίς τοῦ Καυκάσου ἀναφέρει, ὅτι οἱ Ρῶσοι προσέβαλον τὸ φρούριον τοῦ Αὐλούγας, ἐν ᾧ ἔδρευεν ὁ Σιγαιλ. Ἡ πρώτη κατά τοῦ προμαχώνος Σουρ-κάμπερ ἐνεργηθεῖσα ἐφοδος ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῶν Κιρκασίων· οἱ Ρῶσοι ἐπανέλαβον αὐτὴν καὶ μετὰ αἱματωδέστατον πάλην ἐκυρίευσαν τὴν φωλεάν ταύτην τοῦ Μιουρούδη, ἥτις εἶναι ἡ κλεῖς τῶν ἐχθρικών στρατηγικῶν θέσεων. Εἰς τὴν συμπλοκὴν ταύτην οἱ Ρῶσοι ἀπώλεσαν 25 ἀξιωματικούς καὶ 397 στρατιώτας. Τὴν 27 ἰουλίου ἐνηργήθη γενικὴ ἐφοδος κατὰ τοῦ φρουρίου τῆς Αὐλούγας. Οἱ Κιρκάσιοι ἀπεκρούσθησαν πανταχόθεν, καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην οἱ Ρῶσοι ἀπώλεσαν μεταξὺ φονευμένων καὶ πληγωμένων 52 ἀξιωματικούς καὶ 823 στρατιώτας. Τὴν ἀκολουθοῦν ἡμέραν ἐπρόκειτο νὰ ἐνεργηθῇ καὶ δευτέρα ἐφοδος.

ΕΛΒΕΤΙΚΑ. Συνεπεῖχ τῶν γενομένων παρατηρήσεων ἐκ μέρους τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, τῆς τοῦ Βαδὲν καὶ τῆς Αὐστριακῆς, αἱ Ἀρχαὶ τῆς Ὁμοσπονδίας ἠναγκάσθησαν νὰ βάλωσιν εἰς ἐνέργειαν τὰ ἀποφασισθέντα μέτρα ὡς πρὸς τοὺς ξένους πρόσφυγας, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων εἶναι μέγας ἤδη εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀνυσχεῖ βλέπουσα τὸν ἐν Γενέβῃ σύνδεσμον τῶν ἐξορίστων κοινωνιστῶν, ὅπου ἐμελλον νὰ συγκροτήσωσιν τὴν συνοδὸν τῶν. Οἱ Γερμανοὶ Δημοκράται ἐγκατεστάθησαν ἐπὶ τῆς Ἑλβετικῆς χώρας πλείστον οὐσίας εἰς τὴν Γερμανίαν, αἱ δὲ φιλελεύθεροι Ἰταλοὶ συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν Τικίνον. Αἱ Ὁμοσπονδικαὶ Ἀρχαὶ ὑποβάλλουσιν εἰς αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν τοὺς πρόσφυγας τούτους, ἀπομακρύνουσαι αὐτοὺς, ὅσον τὸ δυνατόν, ἀπὸ τὰ μεθόρια τῶν καὶ παραπέμπουσαι εἰς τὰ μεσόγεια. Ἡ πολυάριθμος δὲ συγκέντρωσις Αὐστριακῶν στρατευμάτων εἰς τὰ μεθόρια τῆς Ἑλβετίας κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Τικίνου πιθανολογεῖται ὅτι εἰσβολῆς τοῦ Ραδετσκι, καὶ τοῦτο, διότι αἱ Ἀρχαὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἐπέμενον μὴ θέλουσαι νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰ ὑπὸ τῶν Ὁμοσπονδικῶν Ἀρχῶν ληφθέντα μέτρα.

Πρὸς τὸν ὑποβολὴ τῆς Ἀθηνᾶς, τὸν . . . ΜΑΥΡΟΝ τοκογλύφον.

Ἄφ' οὗ διὰ τοῦ λόγου δὲν ἠδύνασο ν' ἀναιρέσῃς τὰς ἐν τῇ δικτηρίᾳ μου, διὰ μαθηματικῶν ἀληθειῶν γνωστῶν καὶ ὡς μάλιστα εἰς σέ, καταδειχθείσας ψευδολογίας συκοφαντίας καὶ ἀπειλᾶς σου, ὅσας ἐπεσώρευσας κατὰ τοῦ καταστήματος τῆς Τραπεζῆς, εἶπετο, ὡς ἄξιον μαθητῆς τῆς Βλαχίας ἡ σχολῆς, νὰ καταρτίγῃς εἰς ἀρχαίους, ὅπως σὺ τοὺς ἐννοεῖς. Δὲν ηἰκέσθη, λοιπὸν εἰς τὴν ἀπογύμνασιν τῶν πολιτῶν, τῶν ἐπικαλουμένων διὰ τοῦτο τὴν θεῖαν δίκην, ἥτις καὶ πάντοτε σὲ . . . , ἀλλ' ἀφ' οὗ ἐχόρτασες τὴν ἀόρεστον τοκογλυφικὴν ἀπληστίαν σου, μὲ τὰ τόσα ἀστοργή θήματα σου, ἐτόλμησας καὶ τὰς βλαχίας σου χρῆσθαι τῇ θήματά σου, ἐτόλμησας καὶ τὰς βλαχίας σου χρῆσθαι τῇ θήματά σου, ἐτόλμησας καὶ τὰς βλαχίας σου χρῆσθαι τῇ θήματά σου.

χρηστὸν θείας νὰ μάς διδάξῃ. Μάθε ὅμως, ὅτι ἀνεχόμεθα μὲν τὴν ἐκ τῶν εὐσυνειδήτων πράξεων σου πτωχίαν, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ἐκ τῶν ὑβρεῶν σου προσβολήν. Διὰ τοῦτο δυσὶν ὕστερον, ἢ γνωστοποιεῖς τὸ ΜΑΥΡΟΝ ὄνομά σου, διὰ νὰ λάβω δικαιοδογημένην καὶ ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ τύπου πληρεστάτην ἐκνοποίησιν, ἢ σὲ ἀποκαλῶ

Ὅσῃν δίκαιαν ἀγανάκτησιν αἰσθανόμεθα κατὰ τοῦ Μαύρου τοῦτου ἀνθρώπου, τόσῃν θαθεῖν λύπην δοκιμάζομεν διὰ τὸν Συντάκτην τῆς Ἀθηνᾶς, ὅστις ἤνοιξε τὰς στήλας τοῦ εἰς τὴν κακοήθειαν. Ἀλλ' οὐκ οἶδε, τί ποιεῖ! καὶ κατὰ τοῦτο δικαιοῦμεν τὸν γρηαῖν Συντάκτην αὐτὸν, τοῦ ὁποῦ προκατελήμμενοι ἕως σήμερον ἐσεβάσθημεν τὰ γρηατεῖα.

Ἀθῆναι, τὴν 27 Ἰουλίου 1849.

ΕΥΘ. Ι. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

Σ. Σ. Ἀπεξέσκαμεν πολλὰς ἀνωτέρω λέξεις καὶ φράσεις, ἀντιβαίνουσας εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν τακτικὴν τοῦ Αἰῶνος· ὀφείλομεν δὲ νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἄνθρωποι οἰκογενειάρχαι, πεπαιδευμένοι καὶ σοφοὶ δὲν ἀνήκει νὰ ἐπιτίθενται μετ' ἀπεισιςφίας καὶ γλωσσολογίας ἐναντίον νέων ἐγνωσμένων, χρηστονέων, ἐκπαιδευμένων καὶ προόδου, διὰ νὰ μὴ προκαλῶσιν ἀπαντήσεις γραφόμενας ὑπὸ τὴν ἐπιβροχὴν ἐρεθισμοῦ δικαίου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ Ο ΑΙΩΝ.

Ἐρχόμεθα νὰ ρίψωμεν ὀλίγας λέξεις ἐπὶ ἀντικειμένον ἐνδιαφέροντος αὐτὴν τὴν κοινωνίαν.

Ἡ Δικαιοσύνη θεωρεῖται καθ' ὅλους τοὺς καιροὺς σεβαστὴ, ἱερὰ, καὶ διὰ τοῦτο οἱ λειτουργοὶ αὐτῆς ἐμφανίζονται ἄνθρωποι ἀμεροληψίας καὶ χαρακτῆρος ἀκεραΐου. Τίποτε δὲν δύναται νὰ προσβῇ τὴν ἐπιβροχῇ τῶν κοινωνικῶν συμφέροντα, τίποτε δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ προβληματικὴν τὴν πολιτείαν, ὅσον ἡ μεροληπτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων! Καὶ εἶναι λυπηρὸν, ἐν ᾧ ἡ Ἑλλὰς σήμερον εὐρίσκεται ἐξωτερικῶς ὑπὸ τὴν ἐπιβροχὴν ἐνὸς προσιωπίζομένου μέλλοντος, εἶναι λυπηρὸν νὰ ὑποτινίσκονται ἐσωτερικῶς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐποχὴν οἱ Ἕλληες ἀπὸ χαμῆρη τινος ὄντος, εἰς τὰ ὅποια ἀναξίως ἐνεπιστεύθη τὴν διεύθυνσιν τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἡ προστασία τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων.

Ἰπάρχουσιν εἰς τὸν κόσμον ἀντικείμενα, τὰ ὅποια εἶναι εὐκόλως νὰ ἐκφράσῃ τις· ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἀντικείμενα, τῶν ὁποίων ἡ παράστασις καὶ γραφὴ ἐνεκεν τῶν πλαγίων σκοπῶν καὶ τῶν ἐμμέσων τρόπων, καθ' ὅς ἐνεργοῦνται, παρουσιάζει δυσκολίας ἀναμειβομένης. Ἡ ὑπόθεσις, περὶ ἧς θὰ ὁμιλήσωμεν, ὑπάρχει καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις.

Δυστυχῶς ὑπάρχει ἐνταῦθα δικαστὴς, ἐπὶ λαοῦ πολυπληθούς, ὁ Εἰρηνοδίκης Ζιγκίνης, ἀτομὸν τοῦ ὁποῦ αἱ παρανομίαι, αἱ κακαὶ τροπολογίαι καὶ τὰ ἀτομικὰ πάθη, δι' ὧν κατέστρεψε τὰς ὑποθέσεις τῶν πολιτῶν, θέλουν ἐκτεθῇ ἀπὸ τοῦτος, διὰ νὰ εὐρεθῶσιν πλέον εἰς θέσιν καὶ ὁ λαὸς, εἰς τὰ σπλάγγνα τοῦ ὁποῦ ὡς ὅρις ἐνυπάρχει ὁ εὐσυνειδήτος αὐτός, νὰ σχηματίσῃ πεποίθησιν, καὶ ὡς ἐκ περισσοῦ καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ ἐν μέτρον, μίαν πρόνοιαν. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἐγένετο ὄργανον τῶν ἰδίων παθῶν καὶ τῆς φιλαυτίας του, καὶ ὄργανον ὑποστηρίζον μίαν μερίδα εἰς τὸν τρόπον, ὥστε παροτρυνόμενος ἀπὸ μίαν οἴσιν, ἀπὸ ἑνὸς τύφου φαντασίας, θυσιάζει εἰς τὰ πάθη τοῦ διὰ τινων πονηρῶν τροπολογιῶν, δι' ὧν αἰτιολογεῖ τὰς ἀποφάσεις του, θυσιάζει λέγομεν, καὶ τοὺς πολιτὰς καὶ τὴν δικαιοσύνην.

Ἐξερχόμεθα ἐπὶ τῶν πραγμάτων, χωρὶς νὰ ἐφάψωμεν πρὸς τὸ παρὸν πρόσωπα. Εἰς δικαστὴς τότε εἶναι ἀκέραιος, ὅταν δὲν ἀπορᾷ εἰς τὰς μερίδας, εἰς τὰ τοπικὰ πάθη καὶ τότε εἶναι εὐσυνειδήτος, ὅταν δὲν δέχεται πεσκέσιον καὶ, ὅταν δέχεται τοιαῦτα ἀπὸ ἀνθρώπου, μὴ ἔχοντος δίκας, ὀρεῖται νὰ ἐξιμῇται, ὁσάκις παρουσιάζεται ὑπόθεσις ἐκείνου, ὑπὸ τοῦ ὁποῦ ἐπιλοφρονῇ. Εἶναι γνωστὰ τὰ πρόσωπα, τὰ ὅποια τῷ ἔστειλαν κροσσὸν καὶ βούτυρον καὶ, ἐν ᾧ εἰς τὰς εἰσχεύσεις ἐνώπιόν του διαφοράς τῶν πολιτῶν αὐτῶν ὄρεται νὰ ἐξιμῇται αὐτομνηστῶς, ἔλαβε μάλιστα μέρος καὶ κατέστρεψε προφανῶς δίκαια καὶ συμφέροντα ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα εἶναι ἀναμειβόμενα καὶ πραγματικά. Διὰ τὴν νὰ καταφύγωμεν εἰς παραδείγματα ἀπώτερα· φέρομεν ἐν παραδείγματι, τὸ ὁποῖον ἔκαμε θλιβεράν ἐντύπωσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὁλοκλήρου λαοῦ. Τὸ κοινὸν γνωρίζει, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ πλειστηριασθῶσι καὶ τινὰ πράγματα κατ' ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως ἐκδοθείσης ἀνεκκλητίως, ὡς προκειμένου περὶ ποσοῦ ἥττονος ἐκ Δρ. 40, ἥτοι 37· γίνεται ἀνακοπὴ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐγένετο ἔρρασις καὶ, ἐν ᾧ ἡ ἔρρασις ἐγένετο ἐξ μὴνης ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, δηλ. ἥτο ἐκπρόθεσμος· ἐν ᾧ αἱ περὶ ποσοῦ ἥττονος τῶν 40 Δρ. ἀποφάσεις εἶναι ἀνεκκληταὶ καὶ ἐκτελεστικαί· ἐν ᾧ δὲν ὑπῆρχεν οὔτε κἄν ἀρρομή πρὸς παραδοχὴν τῆς ἀνακοπῆς, καὶ, ἐν ᾧ πρὸς πίστωσιν τούτων ὅλων τοῦ ὑπεβλήθησαν ἐπίσημα ἔγγραφα, ὁ Εἰρηνοδίκης αὐτός ἐξ ἐναντίας διὰ τινων ἐκπρόθεσμων σκέψεων ἀκυρὸν τὴν κατάσχεσιν. Τοιοῦτο τρόπον ἤρριψεν ἐνα πολὺν πτωχόν, ἔρριψεν αὐτὸν εἰς πλῆθυν ἐξόδων, καὶ κατέστησεν ἀμφιταλαντευομένην τὴν θέσιν μιᾶς οἰκογενείας. Παρεβίασεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου χαμῆρως τὴν συνειδήσιν σου, διότι τῷ ὀφίλῃς ὁ Βορ Εἰρηνοδικαϊκός· Πάρεδρος, ἀπὸ τῶν ὁποίων καὶ ἄλλοτε ἐμεῖνεν εὐχριστῆμένος, καὶ ὅστις ἐπιμόνος ἦλθε πρὸς τοῦτο. Εἶναι εὐσυνειδήτος αὐτὸς τοῦ Εἰρηνοδίκου τού-

του· Ἡ διαγωγή τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ἐνδίδοντας εἰς τοιαύτας εἰσηγήσεις, δὲν εἶναι προδήλως αἰσχρὰ. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ὑπάρχει ἑτέρα ἀπόφασις περὶ ἀποζημιώσεως, καὶ ἡ ἀπόφασις αὕτη αὐθαριέτως ἀποβάλλει τὴν ἀγωνίαν, χωρὶς ποσὺς νὰ τὴν ἐξετάσῃ. Ὅστις ἰδεῖ καὶ τὴν ἄδικον αὐτὴν ἀπόφασιν, εἶναι ἀδύνατον μὴ ἀνατρυγίσσῃ. Ἐν γένει εἶναι σειρά τοιούτων ἀποφάσεων τριχομένων εἰς ἀνηκούστους παρανομίας, καὶ τὰς τὰς ἐκθεσώμεν πραγματικότερον, δοθείσης περιστάσεως, διὰ νὰ γνωρισθῇ κάλλιον ὁ εὐσυνειδήτος αὐτὸς Εἰρηνοδίκης.

Εἶναι γνωστὸν, πῶς γίνονται αἱ συστάσεις ἐνταῦθα. Ὅλας τὰς παρανομίας αὐτὰς ἐνεργεῖ ὁ Ζιγκίνης ὑπέκρινεν εἰς τὰς θελήσεις ἀτόμων μιᾶς μερίδος. Ἀν καὶ ὡς δικαστὴς ὀφείλει νὰ ἦναι ἀνεξάρτητος, μολοντοῦτο, ἀφ' οὗ κακῶς τρέχῃ τὴν γραμμὴν αὐτὴν ὑποχωρῶν εἰς τοιαύτας θελήσεις, ἐπρεπε τοῖς ἀπαιτήσιν νὰ ἦναι σταθερὸς εἰς τὸ σύστημα αὐτό, εἰς σύστημα, τὸ ὁποῖον τὸν προέλαγε καὶ τὸν διατηρεῖ. Καὶ τοῦτο ἂν ἦναι τις, ὅταν ἐμμένῃ εἰς τὴν θρησκείαν του, θεωρεῖται κοινωνικῶς τοῦλάχιστον ἐντίμος. Ἀλλ' ὁ Εἰρηνοδίκης αὐτός ἠπάτησε τὸ σύστημα τοῦ εἰς εὐαίρητους περιπτώσεις ὑπερασπίσθη διὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἀδίκως καὶ με παραβιάσιν τῆς συνηθισμέως τοῦ δίκου ἀνθρώπου, οἱ ὁποῖοι ἐσυστήθησαν εἰς αὐτὸν ἀπὸ ἀτομικῆς ἐναντίας μερίδος, καὶ τοῦτο, διὰ νὰ λάβῃ, ὡς καὶ ἔλαβε, συστατικὰ γράμματα ἀπὸ τοὺς ἐναντίους περὶ τῆς διατηρήσεως του. Εἶναι λοιπὸν καὶ διὰ τὸν λόγον τούτον ἀπατεὼν ἀχάριστος.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων ὅλων ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου περιστάσις τις καταπληκτικὴ. Ἡ περιστάσις αὕτη, λέγομεν, εἶναι βαρύτερα ὅλων τῶν προηγουμένων, καθόσον ὑπὸ τὴν ἐπιβροχὴν ταύτης ἀγόμενος καὶ φερόμενος κατέστρεψε προφανῶς πραγματικὰ δικαιώματα Ἑλλήνων. Ἀπέρχεται ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἐντὸς τοῦ Δήμου, τῷ δίδονται συνεχῇ σχεδὸν τραπέζια, τὰ ὅποια ὡς δικαστὴς, ὡς ἀκέραιος ἄνθρωπος, δὲν ἐπρεπε νὰ δέχεται. Τὶ εἶναι τὰς αὐτὰς τὰς τραπέζια; τί σκοπὸν ἔχουν; Αἱ φιλοφρονήσεις αὗται τὸν παρέσυρον εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε κολακεύομενος νὰ ὑπέκλινῃ τυφλῶς εἰς τὰς θελήσεις ἐνὸς ἀνθρώπου. Καὶ ἰδοὺ, ἐνῷ ὀφείλει νὰ ἐξαιρετῇ εἰς τὰς ὑποθέσεις ἐκείνου, λαμβάνει ἐξ ἐναντίας μέρος, ἐξ ἐκρηγνίζων τὰ δικαιώματα ἀνθρώπων ἀδυνάτων, ἀλλ' ἐχόντων πραγματικὰ δίκαια. Καὶ ἄλλως τε, ἐνῷ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Δημητρίου, τὴν ὁποῖαν τῷ ἐσίστησεν ὁ ἄνθρωπος, ὅστις τὸν φιλοφρονεῖ, ἥτο ἔλλειψις τῆς ἀγωγῆς κατὰ τὸ 494 ἄρθρ. καὶ ὀφείλει νομίμως νὰ τὴν ἀπορρίψῃ, μολοντοῦτο παρὰ νόμον τὴν παραδέχεται ἐνεκα τῆς συστάσεως ταύτης. Ἐνῷ δὲ εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν ἐνὸς πολίτου καθ' ἐνὸς χωριόου ἥτο ἐπίσης ἔλλειψις τῆς ἀγωγῆς κατὰ τὸ 494, καὶ ὀφείλει νὰ τὴν δεχθῇ κατὰ τὴν, ὡς εἴρηται, νομολογίαν του, μολαταῦτα ἀπορρίπτει τὴν ἀγωγήν, διότι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀπομνησχεύοντο τὴν ἐναντίαν πλειονότητα τῶν Χωριωτῶν.

Τοιαῦτα λοιπὸν πράγματα, τοιαῦτα ἐπιβόλοι προπολογίαι προξενοῦν τρόμον εἰς τὴν κοινωνίαν, τὴν ὁποῖαν ὁ εὐσυνειδήτος αὐτὸς δικαστὴς ὑπέλαβεν ὡς πτωχὴν, εἰς τὸ ὁποῖον φέρεται ἐλευθερώσας τὴν κοινὴν του! Τοιαῦτα πράξεις δὲν ἔχουν ἀποτέλεσμα ἄλλο, εἰμὴ νὰ ἀποκλονίσουν τὰ κοινωνικὰ θεμέλια, καὶ ἐπομένως νὰ φέρουν εἰς μίαν θέσιν δυσχερὴ τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες καταστρεφόμενοι οὕτως ἔρχονται τοῦλάχιστον νὰ διεδικήσωσιν διὰ τοῦ τύπου τὰ δικαιώματά των! Ἀνθρώποι λοιπὸν, ὁ ὁποῖος διὰ τὰ ἰδιαιτέρως συμφέροντά του, διὰ τὰ πάθη τοῦ γίνεται ὄργανον ἀνθρώπων θελόντων νὰ ἐξασκῶν τοπικὴν ἐπιβροχὴν, δικαστὴς, ὅστις προδίδει σὺ τὴν συνειδήσιν του, προδίδει τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς κοινωνίας.

Τοιοῦτος εἶναι ὁ Εἰρηνοδίκης ὅστις διεκλίνει τὴν δικαιοσύνην! Ἀλλ' αἱ πράξεις αὐτοῦ δὲν περιορίζονται ἐως ἐδῶ. Ἐνεργεῖ σφετερισμὸν εἰς τὰ χαρτόσημα ἐπὶ τῶν συμβολαίων τῶν ἀποφάσεων καὶ ἐνὸς περὶ δικανμῆς ἔγγραφου. κτλ. σφετεριζόμενος οὕτω ξένην περιουσίαν. Ἀν καὶ τὸ κοινὸν δὲν γνωρίζῃ τὰς καταχρήσεις αὐτῆς, ὡς προτιθέμενος ἐν παραβύσει, μ' ὅλον τοῦτο ὑπάρχουν τὰ θεμέλια τῶν ἀποφάσεων καὶ λοιπῶν πράξεων ὡς τόσα σώματα ἐγκλημάτων, ὁμιλοῦντα περὶ τῆς ἐνοχῆς ἐνὸς τοιούτου ὑπαλλήλου.

Τοιαῦτα πράγματα εἶναι ἄξια νὰ ἐπισύρουν τὴν προσοχὴν καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς κοινωνίας. Τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων καταλείπονται σήμερον διὰ τῶν κακίστων τροπολογιῶν ἐνὸς ἀλλοῦ ἀτόμου!

Πολίται ὅσοι ἔχετε ὑποθέσεις, κάμετε στάσιν ἔχει τῆς ἀποσκορακίσσεως ἐνὸς εὐσυνειδήτου καὶ τυφλοῦ ὄργανου! Πάν συμβόλαιον, πάσα πράξις τοῦ ἔχει τὸν ἐκ προθέσεως ἔλλειψιν τῆς, ἀρκεῖ νὰ κωδεντισθῇ ἀπὸ ἐνα, καὶ σὲς γίνεσθε θύμα τῆς εὐσυνειδήσεως του!

ἔχετε σημαντικὰς, μεγάλας ἀφορμὰς νὰ προσέξετε τοῦλάχιστον! Τὸ δίκαιον ἀπαιτεῖ τὴν τιμωρίαν καὶ ἀποβολὴν τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ! ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ δυνατοὶ τοῦ κόσμου ἂν ὑπερασπισθῶσι τοιοῦτον ἄνθρωπον, εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸν ἀποσπάσωσι πλέον πρὸς τὰς χεῖρας ἡμῶν, ἀπὸ μίαν πονὴν αὐστηρὰν καὶ δικαίαν! Ἐπρεπε νὰ συλλογισθῇ τ' ἀποτελέσματα καὶ νὰ πληροφορηθῇ, ποῖοι ἐλαθονισμοὶ συστηματικῶς ἀναχαιρῶνται καλῶς.

Θέλωμεν ἐπανελεῖν πραγματικώτερον καὶ ὑπὸ ἐπιφανὴ συστηματικὴν, δοθείσης ὁποιασδήποτε ἀφορμῆς.

Δημητρίαν, τὴν 20 Ἰουλίου 1849.

Ἐπεταὶ Παράρτημα Δικαστικόν.